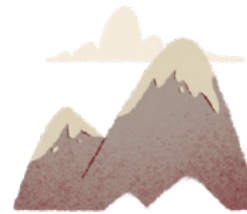

ANA CUMANDÁ RIVERA

MISJONÆR OG LESELÆRER I ECUADOR

Av Lucy Stevenson Ewell

Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Otavallo er et område av Ecuador som ligger i Andesfjellene.

250,000+

I dag er det mer enn 250 000 medlemmer av Kirken i Ecuador.

Snart vil det være to templer i der.

Søster Ana Rivera flettet det lange, mørke håret sitt og hengte vesken med Skriftene over skulderen. Nok en dag på misjonen var i ferd med å begynne. Hun gledet seg til å se hvilke mirakler som ventet henne!

Ana og ledsageren hennes, søster Carrascal, gikk ut i morgenluften. De kunne se høye vulkaner i det fjerne mens de gikk gjennom landsbyen. De var noen av de første misjonærene som virket i Otavallo-området. Kirken i Ecuador var fremdeles ny, men den vokste.

“Hola!” sa de da de hilste på en av familiene de underviste. En mor, far og flere barn samlet seg til leksjon.

“I dag skal vi undervise om profeter”, sa Anas ledsager. Ana og søster Carrascal byttet på å forklare hvordan Gud kaller profeter til å undervise om Jesus Kristus.

Da det var på tide å lese, åpnet Ana Mormons bok. Ana leste alltid skriftstedene fordi søster Carrascal ikke kunne lese eller skrive. Søster Carrascal var likevel en effektiv misjonær.

“Jeg vet at det vi har snakket om i dag, er sant”, sa Ana på slutten av leksjonen. “Vil dere be om å få vite det selv?”

Familien nikket. Ana følte seg varm i hjertet.

På slutten av dagen sa søster Carrascal: “Kan du lære meg å lese og skrive?”

Ana visste ikke hva hun skulle si. Hun hadde aldri lært noen å lese før. Hun visste ikke om hun klarte det.

“Jeg kan prøve”, sa Ana til slutt. “Jeg vet ikke om jeg vil være en god lærer.”

Søster Carrascal smilte bredt. “Bare undervis meg”, sa hun. “Jeg skal be min himmelske Fader hjelpe meg å forstå.”

Ana var forundret over søster Carrascals tro. “Greit. Jeg skal gjøre det!” sa hun.

Ana ble døpt i 1974. Hun reiste på misjon et år senere.

Ana arbeidet som frivillig i syv år for å hjelpe folk å lese.

Den Primær-sangen Ana liker aller best, er “Et barns bønn”.

“Hvor trenger du min tjeneste?”

Hver morgen arbeidet Ana hardt for å hjelpe søster Carrascal å lære. De øvde på å skrive brev. De uttalte ordene lyd for lyd. De ba om hjelp. Til slutt leste søster Carrascal skriftsteder, ett ord om gangen!

Da Ana var ferdig med misjonen, vendte hun tilbake til sitt hjem i Ecuadors hovedstad Quito.

Men hun ønsket fremdeles å tjene. “Himmelske Fader”, ba hun, “jeg ønsker å fortsette å tjene, og jeg trenger å finne meg en jobb. Hjelp meg å vite hvordan jeg kan jobbe og fortsatt hjelpe folk.”

En dag ble Anas bønn besvart. En mann som het bror Mesa kom hjem til henne. Han arbeidet for Kirkens skoleverk.

“Ana”, sa han, “Kirken trenger frivillige til å lære folk å lese. Er du villig til å hjelpe?”

“Ja!” sa Ana. “Hvor trenger du min tjeneste?”

Han smilte. “I Otavallo!”

Ana smilte da hun så for seg å være tilbake i landsbyene hun var så glad i. Hun var takknemlig for gavene vår himmelske Fader hadde gitt henne å dele – gaven å kunne lese og evangeliets gave. Begge var mirakler. ●